

saa komme i andet Tempo. Men alt det øvrige vilde jo saa blive Ønskerne om en ændret Sættelse af Landstinget i Forbindelse med Valgretsudvidelsen. Men den Vej anser jeg ikke for hensigtsmæssig. Hvilke Veje man skal fremad, ville de kommende Tider vise.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dinesen: Det forekommer ogsaa mig, at jeg bliver nødt til at gøre en kort Bemærkning. Ligesom det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Wenzel Neergaard) er jeg ogsaa i den Tid, der er forløben, siden jeg havde Ordet i Forgaars, bleven uklar over den Stilling, som den anden konservative Gruppe her i Tinget indtager. Jeg mente oprindeligt at have forstaaet det ærede Medlem fra Frederiksborg (Ellinger) saaledes, at han angaaende Realiteterne mente det samme som jeg, nemlig dette, at man skulde afgøre Spørgsmaalet om Valgkredsfordelingen og den dertil hørende Ændring i Grundloven for sig og hele Resten for sig, deri indbefattet Valgret til Kvinder, Valgretsgrænsen ved 25 Aar o. s. v. Der er i mine Udtalelser intet, der berettiger til at antage, at jeg skulde have tænkt paa at fordele det hele i flere Tempi end netop disse. Men det er ikke alene de Udtalelser, der ere faldne her i Tinget, der gøre, at denne Uklarhed er opstaaet, men det er ogsaa den Del af Pressen, der stadig føler Trang til at være Overrigsdag i sin Maade at omtale det, her foregaar, der er Skyld deri. Jeg kan lige saa godt sige det rent ud, at det er den Ferslewske Presse, der er Hovedorganet for at skabe ogsaa ved denne Lejlighed den størst mulige Forvirring.

Konseilspræsidenten (Berntsen): Da Forhandlingerne ere ved at ebbe ud, og jeg i og for sig nødig vil bidrage til deres Forlængelse, skal jeg fatte mig saa kort som muligt, men der er faldet Udtalelser, som jeg ser mig foranlediget til kort at svare paa.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) begyndte i Gaar med et personligt Angreb paa mig, det skal jeg lade ligge. Jeg skal give det ærede Medlem det Vidnesbyrd, at han i samme Grad og maaske i endnu højere Grad end Erasmus Montanus, der i sin Tid søgte at forvandle

sin Moder, sin Broder og Per Degn og de Mennesker, han kom i Berøring med, til de utroligste Ting, har søgt at forvandle mig snart til Højremand, snart til det ene og snart til det andet. Alle disse personlige Elskværdigheder fra det ærede Medlem skal jeg skænke ham, jeg ved, at han ikke kan tale til en Modstander, uden at han skal ind paa den Vej.

Det ærede Medlem vil belære mig om, hvad Grundtvig og Tscherning i sin Tid foretog sig. Det behøver det ærede Medlem ikke, jeg ved meget god Besked med det. Jeg ved meget godt, at Tscherning og Grundtvig som Tingenes daværende Aldersformænd sendte en skriftlig Henvendelse til den daværende Konge og protesterede imod den juridiske Berettigelse af, at Rigsdagen afgjorde Spørgsmaalet om den nye Forfatning, hvad de mente ikke var rigtigt. De to Mænd kom ikke til Kongen. Men deres Overbevisning om Faren ved den nuværende Forfatning angik ikke den juridiske Side af Sagen, ikke den formelle Side, men den reelle Side af Sagen, at der skabtes et Landsting, der stod saa langt fra Folketinget i sin Oprindelse som muligt. Det var de Farer, de to Mænd forudsaa. De saa, hvad der deraf vilde komme.

Det ærede Medlem gik derefter over til at beklage, at jeg havde oplæst en Udtalelse fra Hørup straks, da han var bleven Minister. Det ærede Medlem fortalte os, at det var en Udtalelse, som havde staaet i et af Reformpartiets Skrifter. Men derfor bliver Udtalelsen jo ikke ringere. Det kommer ikke an paa, hvor den staaer, hvor den er trykt, det kommer an paa, om den er rigtig, og jeg har citeret ordret rigtigt, hvad Hørup sagde. Men det ærede Medlem vilde desuden bevise, at Balthasar Christensen, J. A. Hansen og Høgsbro og flere vilde en ny Forfatning under de Kampe, der stod i Landet i de 30 Aar fra 1870 til Aarhundredet ud. Og det ærede Medlem mindede mig om, at jeg havde været en af Underskriverne af Venstres Program fra 1870, som lød paa, at Juni-Grundloven var Folkets moralske Ret, og at Udviklingen bør styres i den Grundlovs Aand. Men det er ikke ensbetydende med, at vi have Grundloven af 1849, lige saa lidt som det er ensbetydende med, at vi have Juni-Grundloven, naar det ærede Medlem fortæller os, at vi holde Grundlovsfest ikke den 28. Juli, men den 5. Juni og raabe Hurra for Grundloven. Ja, hvis det var ensbetydende